

וּמָרְדֳּכַי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר; וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה... **ג** וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ--אֵבֶל גָּדוֹל לַיְּהוּדִים, וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד; שַׂק וָאֵפֶר, יֻצַּע לָרַבִּים.

1. מה הפעולות שעושה מרדכי כשומע את מדימתו של המן?

הדגישו אותן בפסוקים

2. מה מסמלות הפעולות הללו? _____

3. מי עוד עושה את הפעולות הללו?

_____

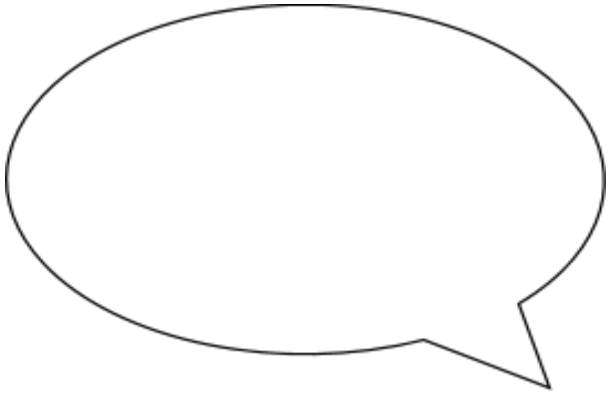
_____

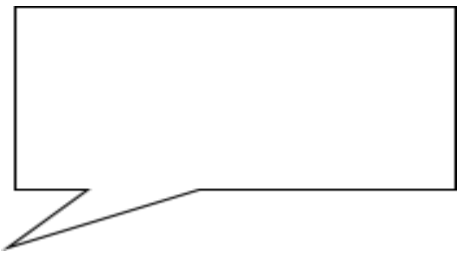
ד וַתָּבוֹאנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ, וַיַּגִּידוּ לָהּ... **ה** וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר הֶעֱמִיד לְפָנֶיהָ, וַתְּצַוֶּהוּ, עַל-מָרְדֳּכָי--לָדַעַת מַה-זֶּה, וְעַל-מַה-זֶּה. **ו** וַיֵּצֵא הֲתָךְ, אֶל-מָרְדֳּכָי.... **ז** וַיַּגֶּד-לוֹ מָרְדֳּכַי, אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ.... **ח** וְאֶת-פַּתְשֶׁגֶן כְּתָב-הַדָּת אֲשֶׁר-נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם, נָתַן לוֹ--לְהַרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר, וּלְהַגִּיד לָהּ; וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ, לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן-לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְפָנָיו--עַל-עַמָּהּ. **ט** וַיָּבוֹא, הֲתָךְ; וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר, אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי. **י** וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ, וַתְּצַוֵּהוּ אֶל-מָרְדֳּכָי. **יא** כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ

יְדִעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקָּרֵא אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שַׁרְבִיט הַזָּהָב, וְחָיָה; וַאֲנִי, לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם. **יב** וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי, אֵת דִּבְרֵי אֶסְתֵּר. **יג** וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי, לְהָשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אַל-תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ, לְהִמָּלֵט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְּהוּדִים. **יד** כִּי אִם-הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי, בָּעֵת הַזֹּאת--רֶוַח וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר, וְאַתְּ וּבֵית-אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ; וּמִי יוֹדֵעַ--אִם-לְעֵת כָּזֹאת, הִגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת. **טו** וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מָרְדֳּכָי. **טז** לֵךְ כְּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְאַל-תֹּאכְלוּ וְאַל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וָיוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרֹתַי, אָצוּם כֵּן; וּבְכֵן אָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כַדָּת, וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי, אָבָדְתִּי. **יז** וַיַּעֲבֹר, מָרְדֳּכָי; וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר.

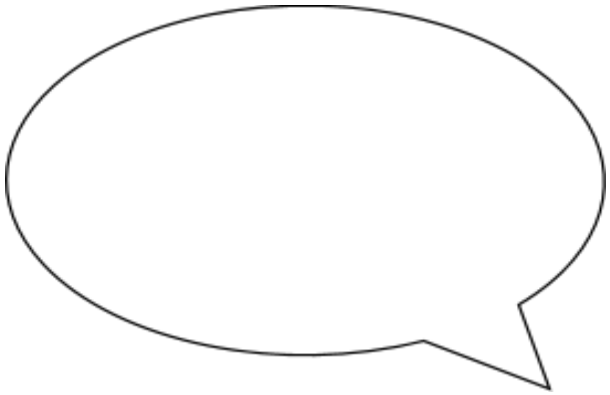
כתבו במילים שלכם את הדו שיח בין מרדכי לאסתר **(שנערך על ידי שליח)**

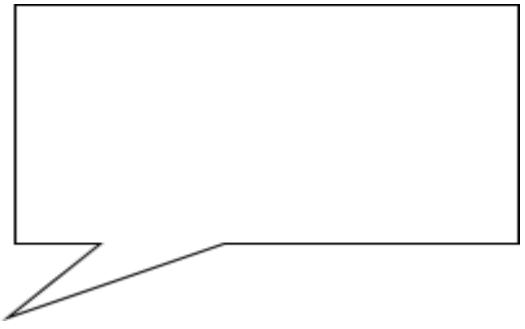
אסתר **(פס' ה')** מרדכי **(פס' ז-ח)**

אסתר (י-יא) מרדכי (יג-יד)

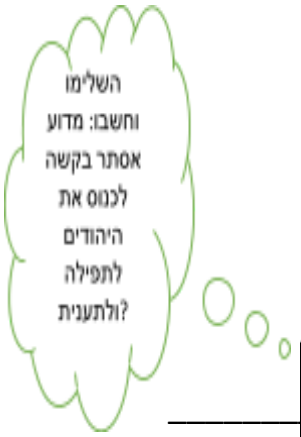
אסתר (טז)

1. מדוע חששה אסתר לפנות אל המלך אחשוורוש?

2. איך שכנע אותה מרדכי? הדגישו את הפסוק.

3. ונהפוך הוא...

המן אמר על עם ישראל: ישנו עם אחד _____ _____

ואילו אסתר מצווה: ____, _____ ____ ____ _____

ותפילה, ותשובה וצדקה _____ _____ _____ _____